

[Frits Clausen.]

at Arbejdsløshedstallet, hvad jeg før har paataalt over for dette høje Ting, er skrælet efter alle Kunstens Regler. Regeringen har dog endnu ikke givet en fornuftig Forklaring paa, hvorfor man nu udarbejder Arbejdsløshedstallet efter ganske andre Regler, end man gjorde det før Krigen.

Ligeledes er Arbejdsfordelingen Gensstand for et mystisk Hemmelighedskræmeri. Jeg vil her gerne stille det Spørgsmaal, om det virkelig er rigtigt, at ca. 10 pCt. af samtlige danske Arbejdere er paa Arbejdsfordeling? Da Arbejdsfordelingen i Virkeligheden er Udtryk for en skjult Arbejdsløshed, finder jeg det ilde anbragt, naar Dagspressen Gang paa Gang praler med, at Arbejdsløsheden praktisk talt skulde være afskaffet i Danmark. Sandheden er, at Danmark saa at sige er det eneste Arbejdsløshedsreservat inden for det europæiske Storrum. Ved at opretholde den Arbejdsløshed, som faktisk opretholdes her i Landet, belæster man Arbejderklassen paa mange forskellige Maader, bl. a. ved Arbejdsløhedskassernes Kontingentforhold. Det Bidrag, som Medlemmerne i saa Henseende yder i Dag, er forholdtvis langt større end det, der blev ydet i de sidste Krigsaar under den forrige Verdenskrig. Af de statistiske Meddelelser fremgaar det, at Arbejderne f. Eks. i Regnskabsaaret 1940—41 betalte omtrent lige saa meget som Statens og Kommunernes Tilskud, medens Medlemsbidragene i Aarene 1917—20 kun androg mellem 10 og 30 pCt. af det offentlige Tilskud. Burde man ikke over for disse Kendsgerninger fra Regeringens Side drage Omsorg for, at Kontingenter til Arbejdsløhedskasserne holdes nede paa et absolut Minimum, naar man ikke formaar helt at gøre et saadant Kontingent overflødig? Af Forslagene til dette Tillægsbevillingslovforslag fremgaar det, at Udgifterne til de nyindførte Arbejdskort anslaaes til ca. 140 000 Kr. i indeværende Finansaar. Dertil kommer de ikke ubetydelige Summer, som de koster Arbejdsløhedskasserne og Arbejdsgiverne, og hele denne Ordning maa derfor betragtes som absolut overflødig og til Skade for baade Arbejdere og Arbejdsgivere.

De svigtende Evner, som Regeringen har vist over for Arbejdernes nuværende Levevilkaar, har den ogsaa vist over for de andre smaa lønnede Befolkningsdele, og ikke mindst over for den mindre Handelsstand. Her taler de Udtalelser, der faldt i Søndags ved Aarsmødet i Centralorganisationen af Købmandsforeninger Øst for Store Bælt, deres klare Sprog, som ogsaa

understreger de Synspunkter, mit Parti Gang paa Gang har gjort gældende. Formanden for Centralorganisationen udtalte her, at Købmændene i Dag staar midt i Kampen for deres Eksistens, og at de med de faa Varer, de har til Raadighed, og efter den gældende Prislov gaar deres Udsettelse i Møde. Jeg skal her nævne et Eksempel, der er typisk for den Avance, de handlende kan opnaa i Dag. Et kg Reb koster i Dag i Indkøb 5 Kr. 60 Øre og skal sælges for 6 Kr. 5 Øre, altsaa med en Fortjeneste under 10 pCt. Naar man tager Forretningsomkostninger og Varesvind med i Betragtning, vil det sige, at mange handlende foruden at være Skatteopkrævere til Staten ogsaa er gratis Varefordelere, hvis de ikke ligefrem over for nogle Varer maa sætte Penge til paa deres Omsætning.

Vi Nationalsocialister ønsker ikke yderligere Prisforhøjelser, men vi ønsker, at Regeringen træffer Foranstaltninger til at varetage alle de Befolkningsdeles Interesser, der udfører en nyttig Samfundsgerning. Priskontrolraadet maa i langt højere Grad, end det er sket, raadføre sig med Sagskundskaaben, og der maa ydes en effektiv Hjælp til de Købmænd og smaa-handlende, der uden egen Skyld er kommet i Vanskeligheder.

Det er givet, at de Forhold, som store Dele af vor Befolkning lever under i Dag, ogsaa maa give sig Udslag paa det folkehigieniske Omraade. Her i Danmark har vi i mange Aar været langt fremme i Kampen mod Tuberkulose, men trods dette dør der aarlig ca. 1 200 Mennesker af denne farlige Sygdom, ligesom der anmeldes 2 700 nye Tilfælde pr. Aar. Under de nuværende Forhold maa vi træffe ekstraordinære Foranstaltninger for at holde det høje Stade, vort Land hidtil har kunnet holde i Bekæmpelsen af denne Sygdom, og det er langt fra nok med, at vi f. Eks. i en mælkfattig Tid udrydder alle Køer, der viser de mindste Tegn paa Tuberkulose. Vi maa ogsaa gøre noget for de Mennesker, der lider af denne Sygdom, og her synes jeg, at en Forhøjelse af Invaliderrenten maa være absolut paakrævet.

Det samme kan man sige om Aldersrenten. Vi Nationalsocialister har aldrig kunnet finde en fornuftig Begrundelse for den store Forskel, der er paa de Pensionsvilkaar, Statens Tjenestemænd nyder, og de Vilkaar, Samfundet i Almindelighed giver sine gamle, hvoraf mange for Tiden maa friste en ret kummerlig Tilværelse, som ikke staar i noget rimeligt Forhold til den samfundsmæssige Indsats, de fleste af de 200 000, det her drejer sig om, har ydet, medens de